

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Cauen els ingressos duaners...

...i el Govern s'augmenta el sou: sisplau, prou comèdia, prou hipocresia, prou cinisme

El Govern no considera urgent redreçar l'economia ni buscar un acord polític nacional que permeti, amb papers damunt la taula, analitzar el nou marc de relacions econòmiques exteriors.

Entre el primer de gener i el 30 d'abril del 2018, els tributs percebuts per la Duana han davallat un 30,1% en relació amb el que s'havia ingressat els quatre primers mesos del 2017.

I, si ens fixem en les importacions de tabac, els ingressos han caigut un 47,3%.

Però el Govern s'apuja el sou!

Una entitat bancària està sotmesa a una supervisió extraordinària, amb expedient sancionador inclòs, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, però el cap de Govern nega l'evidència, ordena silenci i pensa que farà callar la premsa espanyola que omple pàgines amb aquesta qüestió.

No ens n'alegrem pas que cap, cap, entitat financera andorrana tingui problemes. Vam dir en una roda de premsa, que va fer perdre els estreps a Antoni Martí i al seu ministre de Finances, que estem disposats, com sempre hem fet, des del Govern i des de l'oposició, a donar suport a les mesures que calgui per reforçar, des de la seriositat i la responsabilitat, l'estabilitat financera però, si us plau, prou comèdia prou hipocresia i prou cinisme.

La deixadesa i la manca de responsabilitat tindrà conseqüències dramàtiques. El professor de la Universitat de Bar-

celona Anton Costas publica sovint opinions ben argumentades sobre les polítiques econòmiques internacionals que ens ajuden a reflexionar sobre la nostra pròpia situació.

Vaig llegir una comparació entre la salut de l'economia i la salut de les persones que vull reproduir aquí:

“Quan algú està greument malalt i dessagnant-se, el que esdevé prioritari per a un metge sensat és ingressar a urgències

Els tributs duaners han caigut un 30%, i els ingressos pel tabac, un 47%

el malalt, fer-li una transfusió i tractar de recuperar les seves constants vitals. Una vegada hom l'ha reanimat és el moment de pujar-lo a planta per curar les causes de la malaltia. De la mateixa manera, en una economia que ha entrat en una profunda i perllongada recessió i es dessagna amb la desocupació, el que és urgent és evitar l'agonia i recuperar les constants vitals mitjançant polítiques d'estímul. Una volta s'hagi assolit, o simultàniament si és possible, venen les reformes”.

Aquí, a Andorra, sembla que la majoria està obsessionada en anar bastint noves estructures i omplir-les de personal sense afavorir, abans, que hi hagi la suficient activitat econòmica que permeti generar les con-

tribucions fiscals suficients per mantenir tanta estructura.

L'elevada incertesa política institucional que pateix el país, perquè no sap què negocia el Govern a Brussel·les i perquè veu que hom li amaga la crisi del sector financer, no permet cap recuperació econòmica sòlida.

Perquè es produís caldria que augmentés el turisme –però va cap avall– i creixés la taxa de beneficis de les empreses, però de moment està empantanegada.

Per redreçar la situació, caldria també un tomb radical en la pràctica i en l'orientació del que s'ha estat fent aquests darrers set anys. Exigiria abandonar la irresponsabilitat de les polítiques dissenyades amb l'únic objectiu de mantenir-se al poder peti qui peti, repartint favors i prebendes als estòmacs agraïts i als patrocinadors de la fundació de DA.

És urgent encarar una defensa dels interessos d'un país que no està disposat a sacrificar el seu futur a mitjà termini per pagar uns deutes de què no n'és pas responsable.

Deixar la política a mans d'una espontaneïtat primària sempre –és a dir, sempre– ha acabat malament.

Construir un país no és fàcil; administrar-lo cada dia, tampoc. Satisfereix tothom i, a més, tothom a la vegada no és possible.

Cal prioritzar, arriscar en la selecció d'objectius, pensar en la gent, no aprofitar-se de la gent.